

Mırıldandıklarım

– Ayşe Manav · 23 Kasım 2012

Gözlerimin önünde uçuşan yapraklara benzetiyorum zihnimdeki sözcükleri. Başı, sonu olmayan, cımbızla cümlelerin arasından rastgele çekilip alınan sözcükler gibi. Hiç düşünmediğim anlarda birden aklıma gelen sözcükler anlamsız geliyor çoğu zaman.

Bazen; tam cümlenin ortasına yerleştiriyorum onları birden anlam kazanıyor.

Öznesi ve yüklemi ile tam bir cümle oluşuyor, anlamlanıyor.

Çoğu zaman, aklıma aniden gelen sözcüklere benzetiyorum kendimi.

Tek başına hiç bir şey ifade etmeyen.

Öznesi ve yüklemi olmayan tek bir sözcük gibi anlamsızım.

Sihirli bir cümlede anlam kazanmak için, dudaklarının arasından dökülecek öznesi ve yüklemidir beklediğim.

Belki o zaman tam bir cümlede huzur bulacağım.

Al beni cümlelerine kat. Kat ki; sende anlam bulayım, öznesi sende başlayan, sana ve bana anlam katan olayım.

Al beni cümlelerine kat. Kat ki; anlam bulayım, zihninde uçuşan sözcük yerine, aklında kalan olayım, ben sende kalayım.

Al beni cümlelerine kat. Kat ki; sihirli bir cümlede, dudaklarından dökülen en güzel cümlede hayat bulayım.

Sensiz, kimsesiz, anlamsızım.

'Sensiz' diyorum çünkü, 'sen' diye adlandırdığım kimsin yada nesin henüz bilmiyorum.

Hayatıma anlam katmanı, seni bekliyorum.

Kimsesizim, kimsem yok, gövdesi köklerinden ayrılmış bir ağaç gibi ölüyorum.

Öznesi yok cümlelerimin hiç bir ifadesi yok, manen yanında olduğum sevdiklerim, benden çok uzaklarda, çok.

O yüzdendir ki; sözcüklerimin başı yok, sonu yok.

Anlamsızım; hayatıma anlam katan, beni ben yapan, en güzel haliyle yüzüme renk katan, cümlelerimde anlam bulan, anlamlarım yanımda yok.

O yüzdendir anlamsızlığım. Anlamsızım çünkü, sevdiklerim çok uzaklarda, çok.

Şimdi her biriniz savrulurken benden çok uzaklara, gözlerim hep sizi arıyor mutsuz akşamlarda kayan her yıldızın ışığında.

Günlerim peş peşe kovalarken haftaları, aylara, saatler akıp giderken zamanın içinde anlamsızca, ayrılık

kanatıyor kalbimi acımasızca.

Hasret acıtıyor canımı en fazla.

Böyle mi olmalıydı? Saçıldık her birimiz oradan, oraya.

Gözlerimde yaş, kalbimde acı, gönlümde yas, sonbaharda esen rüzgârlara tutunduk, Savrulduk her birimiz, çok uzaklara, bense tek başıma buraya.

Tek başıma bir sözcük gibi, sihirli bir cümlede kavuşmak üzere, mutlu yarınlara...